

flyttede sig hvileløs fra Stol til Stol eller sad sammenkrøben med Haanden under sit indbundne Hoved. Overfor Per fortog denne Skyhed sig dog i Almindelighed ret hurtig, og havde han først overvundet den, kunde han tale i Timer uden at trættes.

I Bøstrup Præstegaard nævnte Per aldrig sin fortsatte Forbindelse med den forkætrede Præst. Heller ikke for Inger omtalte han den. Han vidste, at hun paa Faderens Vegne vilde føle sig krænket af den, og han kunde foreløbig ikke gøre hende sin Optagethed af dette nye Bekendtskab forstaaeligt, fordi hun endnu paa ganske barnlig Vis troede paa sin Faders Ufejlbarhed. Det maatte vente, indtil de altid kunde være sammen. De enkelte Gange, det var kommen til en lille Ordstrid mellem ham og Svi-gerfaderen om aandelige Ting, havde hun været meget vred paa ham bagefter og ladet forstaa at det blev opfattet som ungdommelig Vigtighed af ham i saadanne Spørgsmaal at ville sætte sin Mening op imod Faderens.

Den Hemmelighedsfuldhed, som herved kom til at hvile over hans Besøg hos Pastor Fjaltring, satte sit Mærke paa de Indtryk, han bragte med derfra, tildelte dem et Skær af Mystik. Men her-til bidrog ogsaa Pastor Fjaltrings mærkelige og mangeartede Vi-den. Per stiftede her for første Gang Bekendtskab med saadan noget som den middelalderlige Teologi. Han førtes ind i Skola-stikernes byzantinske Tanketempler, indviedes i de førreforma-toriske Sværmeres gotisk-fantastiske Drømmesyner, hørte om Mænd som Mester Eckart, Johannes Tauler, Ruysbrock og Ger-hard Groot, hvis Personligheder øjensynlig havde fristet Pastor Fjaltring til vidtløftige Studier. Men forresten syntes ingen Lære-bygning eller Troesretning i Fortid eller Nutid at være ham fremmed. Selv med visse uhyggelige Udslag af en forventt reli-giøs Fantasi som Satansdyrkelsen, Rosenkreuzerordenen og den sorte Messe var han fortrolig, og han gengav ordret efter Hu-kommelsen lange Stykker af saadanne Lønsamfunds Forfattere.

Hvad der dog stadig optog Per mest under disse Besøg, var Pastor Fjaltrings egen Personlighed og det Præg af Selvoplevelse, han satte paa alt, hvad han talte om. Som han var fortrolig med alle Tankegange, syntes han at kende enhver menneskelig Lyst